

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til forureningstruede vandindvindinger.

Af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Fremsat 11/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For godt et år siden havde vi et lignende forslag på dagsordenen, da oppositionen fremsatte et beslutningsforslag om at opretholde Vandfonden, en fond, som gav støtte til mindre vandindvindinger, der uforstyldt var blevet ramt af forurening. Beslutningsforslaget blev imidlertid ikke vedtaget, og Vandfonden blev derfor nedlagt.

Oppositionen fremsætter nu et forslag om at oprette en fond, der i vid udstrækning svarer til Vandfonden og formålet med denne. Denne fond skal herefter kunne give støtte til små vandforsyninger, brønde og borer, der uforstyldt er ramt eller truet af forurening, en forurening, som i høj grad skyldes stoffer, som allerede er forbudte eller pålagt restriktioner. Der er med andre ord i højeste grad tale om fortidens synder. Tiltaget skulle hermed sikre den decentrale vandforsyning, som vi har i Danmark, og som vi gerne skulle blive ved med at have.

Men vil en oprettelse af en sådan fond egentlig betyde noget for den decentrale vandforsyning?

Se, da Vandfonden eksisterede, blev fondens midler i høj grad anvendt til at støtte tilslutningen til vandværker og ikke til nye borer og

brønde. Jeg mener derfor ikke, at en ny fond vil kunne bidrage til at opretholde den decentrale vandforsyning, som i stedet bør sikres ved samarbejde mellem de lokale myndigheder og borgere.

Det kan være fristende at anvende den enkle måde og bare oprette fonde og opkræve midler, men jeg mener, at vi skal vælge den mere arbejdskrævende, men også mere holdbare vej til sikring af vores vandforsyning.

For det første er det meget vigtigt, at vi fremover lægger betydelig mere vægt på begrænsning af nutidens forureningskilder for at sikre det rene drikkevand, hvilket vi bl.a. kan gøre ved at reducere anvendelsen af kvælstof og fosfor samt minimere brugen af pesticider m.v.

Kl. 20.25

Skovrejsning er en anden holdbar metode til sikring af rent drikkevand. Miljøministeriet samarbejder med kommunerne og vandværkerne om skovrejsning, og der er indtil nu indgået aftaler om skovrejsning på mere end 7.000 ha.

Samarbejdet skal i det hele taget prioriteres. Jeg har nedsat arbejdsgrupper, som jeg før har omtalt, hvor bl.a. DANVA er repræsenteret. Arbejdsgrupperne arbejder i øjeblikket på at finde en hensigtsmæssig løsning på forureningen af de private brønde og borer.

Derudover vil jeg nævne, at vandområdet indgår i regeringens langsigtede strategi for grøn markedsøkonomi. Der er brug for at se nærmere på, hvordan vi sikrer størst effektivitet også på dette område.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi allerede i 2002 etablerede en udviklingspulje på 3 mio. kr. årlig til faglige administrative projekter, som knytter sig til den fremtidige beskyttelse af vores drikkevand. Udviklingspuljen giver bl.a. støtte til arbejdet med at oprette vandværkssamarbejder mellem de mange små private vandværker, så de også på længere sigt kan bestå.

På den baggrund er det min klare overbevisning, at vi også fremover skal fokusere på denne langsigtede og fremadrettede indsats for en god vandforsyning. Regeringen støtter dermed ikke beslutningsforslaget.

Formanden:

Så er det fru Gudrun Laub som ordfører.

Gudrun Laub (V):

Efter 9 timers debat om miljøspørgsmål er vi nu nået frem til sidste punkt på dagsordenen, og det er oppositionens forslag til at oprette en

vandfond, som til forveksling ligner den vandfond, der blev nedlagt sidste år. Venstre stemmer imod det forslag.

Begrundelsen for at nedlægge vandfonden sidste år var stort set, at pengene ikke blev brugt efter formålet, og så bliver det jo lidt meningsløst at have denne specielle foreteelse.

Venstre går kraftigt ind for, at det skal være muligt at få drikkevand af god kvalitet overalt i landet, at de små private borer og mindre vandværker kan være velfungerende og kan fortsætte til alles tilfredshed.

Hvis der er problemer med forurening i de mindre, private borer, har det vist sig i praksis, at man foretrækker at blive tilsluttet lidt større vandværker, eventuelt tilkoblet en eller anden ringledningsforbindelse til et vandforsyningsselskab som en reserveforsyningsmulighed, altså noget andet end at reparere på de borer, der er. Det vil normalt være for dyrt at rette op på fortidens synder ved at forbedre en forurenede boring de små steder, så er det lettere og billigere at skaffe rent vand på anden måde.

Det er forhold, som klares lokalt, og det behøver ikke at være ved folketingsbeslutninger. Men miljøministeren har en lille udviklingspulje, hvor der er afsat 3 mio. kr. årlig til specielle situationer.

Alt i alt er det ikke Venstres opfattelse, at der er noget behov for denne vandfond, som oppositionen her foreslår oprettet, så derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt lige spørge Venstre, om man ønsker at tvinge folk over på vandværker. Hvis man nu forestiller sig en familie, der bor langt uden for byen, og som vælger at få lagt byvand ind, fordi man nu har haft noget dårligt vand, vil man så fra Venstres side foretage det skridt, at den enkelte borger skal tvinges over på den vandledning, der kommer inde fra byen, eller skal borgeren have mulighed for selv at kunne bore et nyt sted på egen grund? Eller går Venstre ind for, at man måske ved en beslutning i byrådet gennemtvinger, at de skal koble sig på vandværket?

Jeg mener, at Venstre går ind for, at man selv bestemmer, har valgfriheden, men jeg vil da godt lige have det bekræftet her.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Venstres ordfører synes ikke, der er behov for den her fond. Bemærk venligst, at der ikke står vandfond nogen steder, det er næsten et helt andet projekt det her. Men synes Venstres ordfører, at det er rimeligt, at folk, der bor ude på en mark – et eller to eller tre huse, små vandværker – selv skal betale hele regningen, fordi der rundt omkring dem bliver brugt pesticider og alle mulige andre ting på markerne?

Kl. 20.30

Det er den lille familie, det er lille Jensen, det er lille Hansen, der bor ude på marken, der lige pludselig kan komme af med meget store beløb, når brønden er forurenede – 50.000, 60.000, 70.000, 80.000 kr. Synes Venstre virkelig, at det er rimeligt? Er den form for medejerskab, man forestiller sig i Venstre, også medejerskabet til det, som andre smider omkring en, og som ødelægger ens egen brønd?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Jeg kan bekræfte hr. Jørn Dohrmanns opfattelse af, at Venstre går ind for valgfrihed, også på dette område, og ikke ønsker, at nogen skal tvinges til at tilslutte sig.

Det er kun i de situationer, hvor man har en forurenede boring, man kan blive nødt til at lukke den, og så er det en anden sag, for så kan det jo være nødvendigt at finde nogle alternativer. Men de skal selvfølgelig være i overensstemmelse med det, borgerne selv ønsker.

Hr. Torben Hansen taler om det enkelte lille sted, hvor man uforskyldt står med nogle store problemer på grund af forurening. Jeg må nærmest opfatte det sådan, at hvis det er en lille privat boring, hvis det er ens egen brønd, er det nok den pågældende selv, som har forurenede det, og så kan man jo diskutere, om man egentlig kan sige, at det er uforskyldt.

Jeg ved ikke rigtig, i hvilke situationer hr. Torben Hansen egentlig kan få det til, at det absolut er uforskyldt; at man ikke selv har nogen skyld i, at en boring på ens egen gårdsplads eller lignende bliver forurenede. Men det er jo fortsat muligt at have egen brønd, der er jo ikke noget som helst, som tilsiger, at man ikke skulle kunne fortsætte med det, hvis det ikke ligefrem er direkte sundhedsskadeligt.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil starte med at gøre Venstres ordfører opmærksom på, at forslaget her betyder jo netop, at for folk, der selv har forurennet – uanset om det er et vandværk, eller om det er folks egen private boring – er der ikke noget at hente her. Der står klart og tydeligt »uforskyldt forurening af sprøjtemidler« i forslaget. Det kan være naboen, der sprøjter, men en selv, der bliver ramt, og hvem skal betale den regning?

Spørgsmål nummer to er lidt specielt. Jeg står her med en udskrift af Folketingets forhandlinger den 11. marts 2002, hvor Venstres miljøordfører, hr. Eyvind Vesselbo, bl.a. siger:

»... men jeg vil godt love her fra talerstolen, at Venstre vil drøfte problemerne omkring de forurenede enkeltboringer endnu en gang. Vi er indstillet på at drøfte, om der er områder, hvor vi centralt kan gå ind og støtte i de tilfælde, hvor ejeren af enkelte boringer ikke selv er skyld i en eventuel forurening af sin vandboring.

Jeg har fået mange henvendelser i denne sag, som har vist, at det er vigtigt at få denne sag drøftet igen ...«.

Hvad er det, der har ændret sig i Venstres optik fra den 11. marts 2002 til den 12. maj 2003?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er bare ganske kort til fru Gudrun Laub: Jeg tror næsten, jeg har fået det bekræftet, er det ikke sådan, at den enkelte egentlig selv skal kunne bestemme, om han vil prøve at bore efter noget nyt vand eller koble sig direkte på vandværket? Jeg tror, Venstre går ind for, at personen stadig kan prøve at bore, hvis det er det, han har lyst til at bruge sine penge på, men at han også kan koble sig direkte på vandværket. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Jeg kan ikke uden videre sige ja til en ubetinget adgang til at bore hvor som helst, og det må hr. Jørn Dohrmann også kunne forstå. Men inden for de rammer, der nu er for, hvor man kan tillade sig at bore privat efter vand, mener vi selvfølgelig, at det skal borgeren selv kunne gøre og ikke tvinges til at tilsluttes et centralt vandværk. Det mener jeg er det væsentlige i spørgsmålet.

Kl. 20.35

Til hr. Torben Hansen: Det har jo vist sig i den tid, Vandfonden har eksisteret, altså fra 1997 til

2002, at pengene rent faktisk ikke er gået til de situationer, der opregnes her som nogle ganske specielle tilfælde. De tilfælde, som hr. Torben Hansen opregner, og som er med i beslutningsforslaget, er efter min mening så specielle, at en vandfond og dette beslutningsforslag ikke har nogen som helst praktisk anvendelsesmulighed. Det er overflødigt, og jeg synes i virkeligheden, det er ret meningsløst at komme med et sådant forslag bare et år efter.

Så siger hr. Torben Hansen, at han kan se en ændring af Venstres opfattelse af situationen. Det er jeg ikke enig i, for vi er selvfølgelig parate til at være opmærksomme på det, og der bliver foretaget undersøgelser af, hvordan vandsituationen er. Det har vi jo hørt meget om tidligere på dagen, og der er sådan set ikke noget overraskende i, at der drages nogle konsekvenser. Men beslutningsforslaget her mener jeg ærlig talt er meningsløst, og det er faktisk at spille Tingets tid at komme med det på nuværende tidspunkt.

Formanden:

Hr. Torben Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Hvis man regner fru Gudrun Laubs småperfiditeter fra og prøver at se på, hvad der egentlig er humlen i det her, vil jeg også gøre opmærksom på, at i januar 2002 sagde hr. Eyvind Vesselbo til Jyllands-Posten:

»Vi vil ikke lade de små vandværker i stikken. Derimod arbejder vi på nogle løsninger, så vi kan hjælpe de små værker.«

Jeg nævnte før, at det fremgik helt klart af Folketingets forhandlinger den 11. marts 2002, at enkeltindvindinger havde Venstres opmærksomhed, hvis de uforskyldt blev udsat for forurening, og det eneste spørgsmål, jeg gerne vil have besvaret, er: Hvad er det, der gør, at Venstre har opgivet sin garanti, om man vil, til enkeltindvindingerne og de små vandværker? Hvad er det, der har gjort det? Argumentet om økonomien kan ikke bruges, for på det tidspunkt, det blev udtalt, havde man nemlig besluttet at nedlægge fonden, så vi må have nogle andre argumenter på bordet.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Vi har al mulig sympati for de små vandværker, og det er som sagt meget magtpåliggende for

Venstre, at der er mulighed for at få vand af god kvalitet overalt i landet. Men Vandfonden blev ikke brugt til det formål. Pengene gik til nogle andre ting, derfor var det meningsløst at fortsætte med den, og når den nu blev afskaffet sidste år, og når der ikke er sket nogen ændringer i Folketingets flertal, synes jeg, det er ret meningsløst at komme frem med sagen igen. Og at hr. Torben Hansen kalder det småperfiditeter, at man tager hensyn til, hvad man kan få gennemført politisk, finder jeg fuldstændig meningsløst.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Et ønske om at genoprette Vandfonden mener jeg er udelukket og udelukkende må tages som udtryk for, at man ikke har lært af tidligere fejltagelser.

Partierne bag forslaget ved udmærket godt, at Vandfonden ikke brugte sine midler til de formål, de var bestemt til, nemlig at hjælpe de små vandboringer. I stedet gav man midlerne til store vandværksforeninger, og det var overhovedet ikke tanken i Vandfondens bestemmelser.

Vi skal selvfølgelig gøre meget for at komme forureningen til livs, men hvorfor valgte Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Enhedslisten at stå uden for det naturforlig, som Dansk Folkeparti og regeringen lavede i forbindelse med finansloven for 2003? I finanslovaftalen blev vi enige om at give 50 mio. kr. til naturen, bl.a. for at kæmpe for, at forureningen af drikkevandsboringerne blev lavere, og der blev også lavet bynære skovrejsningsprojekter, som vi mener er meget vigtige.

Igen må vi konstatere, at det er varm luft, når der kommer et sådant forslag fra forslagsstillerne. Forslagsstillerne burde sætte handling bag de pæne ord og være med til at tage et ansvar for naturen.

Dansk Folkeparti mener, at det er bedre at forebygge frem for at helbrede, og vi ønsker derfor, at der fortsættes med skovrejsning og flere naturgenopretningsprojekter i Danmark. Vi vil lægge vore kræfter på de områder, hvor vi mener, det vil være godt for Danmark, og det kommer til at indgå i de kommende finanslovforhandlinger.

Kl. 20.40

Det er vigtigt, at vi også i fremtiden sikrer grundvandet, og det gør vi bl.a. ved at bibeholde så mange af de små vandboringer i det åbne

land som overhovedet muligt og ikke altid, som mange gør, tvinge de små vandværker ind under de store vandværker med store udgifter til følge. Det medfører også, at man skal hive mere vand ud af ét bestemt område og dermed måske forårsager, at vandet ikke får den fornødne tid til at blive rensset. Hvor vandet måske var 30 år om at sive ned, opstår der måske et vakuum, så det kun tager 6 år for vandet at komme ned som drikkevand, og dermed kan der komme pesticider ned i boringen.

Med det forslag, man har fremsat her, ønsker man ligesom at sige, at man har givet op over for forureningen, og det ønsker vi ikke at signalere fra Dansk Folkepartis side. I sidste uge så vi, at man har brugt flere stråforkortere i den seneste tid, det er vi i hvert fald heller ikke tilfredse med, og samtidig hører vi, at vi ikke engang kan forbyde det på grund af EU. Det ønsker vi at gøre noget ved i Dansk Folkeparti. Vi ønsker at stramme op over for de hormonforstyrrende stoffer og andre giftstoffer, som findes.

Dansk Folkeparti mener, det er vigtigt, at vi forebygger i stedet for at gøre noget, når skaden er sket. Det næste bliver vel, at man siger fra forslagsstillernes side, at der skal et filter på vandboringerne, og derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Forslaget er bestemt ikke udtryk for, at der er nogen, der har givet op. Uanset hvor megen skov der bliver rejst nu, og uanset hvor mange vandindvindingsområder der bliver beskyttet, vil der stadig være nogle, der i de kommende år uforskyldt bliver ramt af udefrakommende forurening, og det er dem, vi snakker om i aften. Det er ikke alt det andet, som hr. Jørn Dohrmann sovser det ind i, og jeg vil egentlig bede hr. Jørn Dohrmann om at læse beslutningsforslaget endnu en gang.

Man begyndte med at relatere det til, at Vandfondens midler gik til nogle store vandværker og hist op og kom her ned. Der står rent faktisk, og jeg starter halvvejs inde:

»... og som rammes af uforskyldt forurening af sprøjtemidler, nitrat m.m. i drikkevandet, kan få tilskud til ekstraudgifter i forbindelse med etablering af ny vandforsyning.«

Der er lagt åbent op til, at bagefter kan man tage en diskussion om, hvilken slags vandforsyning det skal være. Vi synes bare, det er synd og ærgerligt, at der er nogle, der bliver ramt, når de

overhovedet ikke har en chance for at krybe uden om. De må selv betale, selv om mange af dem rent faktisk ikke har råd til det, og vi troede, at også Dansk Folkeparti ville være med til den fremstrakte hånd.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må sige, at denne fremstrakte hånd var vi også meget glade for, dengang vi var med til at oprette Vandfonden. Men det viste sig jo, at dengang vi havde en socialdemokratisk ledet regering, kunne fonden ikke styre den tillid, vi viste den. Den brugte pengene forkert, den brugte ikke pengene på det, der var aftalt, at de skulle bruges til.

Det var aftalt, at pengene skulle bruges til de små vandværker, de små enkeltmandsboringer. Men hvor gik pengene hen? Det ved hr. Torben Hansen jo godt. Hvis man kigger i papirerne og ser, hvor man brugte pengene, ser man, at 90 pct. af dem gik til de store vandværker, hvor flere værker var sluttet sammen, og det var ikke det, der var meningen. Det var meningen, at man skulle bibeholde de små decentrale vandværker.

Derfor er der heller ikke nogen fremstrakt hånd i det forslag, som er fremsat her. Det er reelt et forslag om at genoprette Vandfonden, som vi var med til at nedlægge, og den beslutning har vi ikke fortrudt. Vi står ved den beslutning, vi tog dengang, og derfor har vi også afsat 3 mio. kr. for at finde ud af, hvordan man ellers kan løse problemerne. Folk bliver jo ikke overladt til sig selv i den situation. Vi prøver at finde nogle holdbare løsninger på, hvordan problemerne kan klares i fremtiden. Men det sker ikke ved bare at åbne en stor pengetank, så alle kan få.

Vi står ved den beslutning, vi lavede sammen med regeringen dengang. Der skal ikke bare gives penge til, at man kan koble sig på de store vandværker, og at man kan flytte de store vandværkers ledninger, osv. Det er ikke det, vi ønsker at give penge til.

Kl. 20.45

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det kan jo godt ske, det bliver ubehageligt for hr. Jørn Dohrmann, men jeg er altså nødt til at rive hr. Jørn Dohrmann ud af den vildfarelse, at pengene er gået til de store vandværker.

Pengene er gået til mennesker, der enten havde deres egen brønd eller var tilkøbt små lokale vandværker, og som uforskyldt kom – jeg skal bruge et lidt ældre udtryk – i uføre. Pengene blev altså brugt til at hjælpe dem. Nogle tilkøbte sig et stort vandværk, andre lavede deres egen boring, og atter andre gjorde en helt tredje ting. Men det er forkert at sige, at pengene er gået i de store vandværkers lommer. Næh, pengene er gået i lommerne på de borgere, som uforskyldt er blevet ramt af forurening, og det var jo det, der var formålet med det hele.

Så lige én gang mere til hr. Jørn Dohrmann: Der er slet ikke tale om nogen vandfond her. Jeg kan slet ikke se, at der står noget som helst om vandfond på forsiden af forslaget til folketingsbeslutning. Der står bare, at vi gerne vil hjælpe de folk på landet, som får vand fra de små vandværker og bliver ramt af forurening, som de ikke selv er skyld i.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Nu skal hr. Torben Hansen jo ikke bekræfte noget, men jeg kan jo bare sige det, som det er.

Tanken var dengang, at fonden skulle hjælpe de decentrale vandværker. Formålet var ikke, at man skulle tilkoble sig de store vandværker inde i byerne, eller hvor der var flere samlet. Det var ikke det, der var tanken med Vandfonden, det var at beholde de decentrale vandværker, og det ved hr. Torben Hansen jo udmærket godt, hvis han går tilbage i historien og ser lidt på det.

Om man så kalder det Vandværksfonden eller Vandfonden eller kun fonden, er underordnet, for det er jo formålet med det beslutningsforslag, som er fremsat her, vi skal se på.

Vi ønsker stadig, at man bibeholder de decentrale vandværker. Det sagde vi dengang, og det siger vi stadig. Men da den tidligere regering ikke kunne styre tingene og ikke kunne fordele pengene til de formål, de var tiltænkt, sagde vi på daværende tidspunkt, at vi ikke ønskede at videreføre projektet, fordi man ikke overholdt de regler, der var sat op.

Vi fastholder vores beslutning. Vi ønsker selvfølgelig, at folk har rent drikkevand, men ikke at det skal ske på bekostning af eller imod den principbeslutning, vi tog dengang.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg vil bare nøjes med at konstatere, at det endnu en gang er blevet udstillet, at Dansk Folke-

parti ikke ønsker at hjælpe de folk på landet, der har fået forurenede deres drikkevand. De mennesker må sejle deres egen sø, og de må selv betale 30.000, 40.000, 50.000 kr. for at få rent drikkevand. Det mener Dansk Folkeparti sådan set ikke er en opgave for Christiansborg og i hvert fald ikke for Dansk Folkeparti. Det er ærgerligt, men det er sandheden.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Fru Pernille Blach Hansen kan lægge mine ord ud på mange måder og kan komme med mange påstande, som overhovedet ikke har nogen betydning.

Jeg vil bare sige, at det, vi kan forholde os til, er, at dengang vi havde en socialdemokratisk ledet regering, formåede den ikke at styre Vandfonden. Den delte pengene ud til noget, de ikke var bestemt til, så man kan roligt sige, at det egentlig var Socialdemokratiet, der nedlagde Vandfonden, fordi man gav pengene til nogle formål, som overhovedet ikke var tiltænkt. Det er den måde, man skal se sagen på.

Man laver nogle ting, som man ikke ønsker at køre videre med. Man opfylder nogle krav og gør nogle ting, der ikke er tænkt på, og dermed er man med til at ødelægge noget, der egentlig er nogle gode intentioner bag, altså at beholde de gode, decentrale vandværker. Det laver man fuldstændig om på, fordi man vil have nogle centrale vandværker i stedet for, men vi synes, det er en usmagelig måde at gøre det på.

Dermed er der måske også nogle folk, der har fået billigere grunde og billigere huse, idet de har dårligt vand og derfor får en rabat. Men hvorfor skal den almindelige skatteborger være med til at betale for, at man kan få noget andet vand lagt ind? Det bør da være den, der ejer huset, som skal være med til at afholde de udgifter, der rent faktisk er ved det.

Hvis det er sådan, at man kan finde nogle andre løsninger, ser vi gerne på det. Men vi vil ikke genoprette Vandfonden, og grunden til det er, at man ikke kan styre den. Man vil måske også stille krav om, at det skal være en socialdemokratisk borgmester, der skal sidde i ledelsen af en sådan vandfond, eller komme med andre betingelser, men det hverken kan eller vil vi overhovedet acceptere.

Formanden:

Hr. Torben Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil gerne give hr. Jørn Dohrmann et tilbud. Vi kan til enhver tid lave et ændringsforslag til beslutningsforslag, så der også kommer til at stå til sidst, at man kan få tilskud til ekstraordinære udgifter i forbindelse med etablering af ny vandforsyning, hvis det er en decentral lokal vandforsyning. Det vil vi gerne sætte ind. Er Dansk Folkeparti med på det? Det må man jo være efter den debat, vi lige har hørt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg mener, jeg har sagt, hvad det er, vi gerne vil. Dansk Folkeparti har hele tiden sagt, at vi vil beholde de decentrale vandværker ude i det åbne land, og at vi ikke vil have det hele samlet på ét sted, men det er, som om det ikke er gået op for hr. Torben Hansen, at det er den vej, Dansk Folkeparti ønsker at gå.

Man kan komme med lige så mange tilbud, man egentlig har lyst til, men det ændrer jo ikke ved, at fakta er, at man ikke opfyldte kravene, dengang man havde Vandfonden. Vandfonden eksisterede fra 1996 til 2001, og man kunne ikke komme af med pengene. 90 pct. af de penge, man brugte, brugte man forkert.

Hvem kan man takke for, at Vandfonden er nedlagt? Det kan kun være Socialdemokraterne sammen med SF og De Radikale. De, der havde magten til at dele pengene ud, de, der havde magten til at udpege den bestyrelse, der skulle styre tingene, kunne ikke levere varen, og det var ikke det, vi stemte for dengang i 1996, da vi var med til at oprette Vandfonden.

Hvis man havde kørt videre med det, som vi sagde ja til dengang, hvis man altså havde ønsket at beholde de decentrale vandværker, havde man også haft muligheden for at hjælpe de anlæg i dag. Men det ønskede den socialdemokratiske regering ikke på daværende tidspunkt, og man har kørt det hele i sæk.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken. Fru Nina Berrig.

Nina Berrig (KF):

Lad det være sagt med det samme: Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte, at der udarbejdes en lov om oprettelse af en vandfond, for vi

finder ikke anledning til at gå sammen med forslagsstillerne om at bryde det grundlæggende princip, at forureneren skal betale.

Hvad er i øvrigt en uforskyldt forurening, som man taler så meget om? Det må da forudsættes, at man kender skyldneren og dermed betaleren. Er det den ejer, som i årevis har haft en billig vandindvinding?

Som tidligere talere også har sagt, er den tidligere vandfond ikke blevet brugt efter hensigten, men til at centralisere vandforsyningen. Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse bør det decentrale princip være det fremherskende på vandforsyningsområdet. Den danske vandforsyningsstruktur er kendetegnet ved at være decentral, og vi går derfor ind for, at fortidens synder skal løses lokalt og i samarbejde med de lokale myndigheder, og at forurening også i fremtiden skal undgås ved et intensivt lokalt samarbejde. I den forbindelse vil jeg ikke undlade at nævne, at vi fra Det Konservative Folkepartis side går varmt ind for skovrejsning som et godt middel til den fremtidige beskyttelse af grundvandet.

Det Konservative Folkeparti kan som sagt ikke anbefale forslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu er nogle af ordførerne gået hjem, og det er dem vel undt, men tidligere drøftede vi, hvor mange vandboringer der er lukket inden for de sidste 10 år, og det er faktisk 16 pct. Det er rigtig mange, og det går selvfølgelig ud over nogle borgere, som lige pludselig står i den situation, at de må konstatere, at deres vand er forurenede med pesticider.

Kl. 20.55

For en helt almindelig familie kan det indebære, at man kommer til at betale et sted mellem 80.000 kr. og 120.000 kr. for at få rent vand, og det kan godt være mange penge. Jeg erkender, at hvis man bor ude på landet, har man måske ikke givet så meget for sit hus, men det er under alle omstændigheder mange penge, hvis man ikke har indkalkuleret det i sit budget. For et lille vandværk, som måske har et par hundrede familier tilknyttet, og som får konstateret pesticider i vandet, er det også en ret stor investering, der skal til, inden man har lavet en ny vandboring.

I og med at hverken den tidligere regering eller den nuværende regering har taget så mange initiativer, at vi ikke får pesticider i vores drikkevand, bliver vi altså nødt til at helbrede. Jeg vil

meget, meget hellere bruge pengene på at forebygge, men det kan vi bare ikke være bekendt over for de borgere, som rent faktisk kommer i klemme takket være den mangel på politisk indsats, som både den tidligere og den nuværende regering har gjort sig skyldig i.

Det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre støtter forslaget, som vi er medforlagsstiller til, så det kan vel ikke undre nogen, at vi støtter forslaget fuldt og helt.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Man kan godt sige, at det er ved at være hen under aften. Vi har været i gang siden klokken 10 i formiddags, men jeg vil da starte med at sige tak til dem, der har støttet forslaget, altså medforlagsstillerne. Det er da meget rart, at de i hvert fald er med.

Jeg synes til gengæld, det er lidt pinligt at høre Venstre. I både det, jeg læste op fra Jyllands-Posten, og det, jeg læste op fra Folketingets forhandlinger, gav man enkeltindvindingerne og de små private vandværker garanti for, at man gerne ville hjælpe, men når det kommer til handling, sker der absolut ingenting. Det var bare ord, ord, ord og ikke noget som helst andet. Det synes jeg er pinligt, og jeg håber da, der bliver mulighed for at rette op på det en anden gang.

Med hensyn til Dansk Folkeparti synes jeg, det er lidt sørgeligt, at Dansk Folkeparti ikke kan unde dem, der bor ude på landet, noget. Det er primært et problem på landet, det kan vi også se af fordelingsstatistikken fra den nu heden-gangne Vandfond. Der er selvfølgelig ikke nogen, der siger, at det bliver ved med at være det samme, men det var jo i Nordjyllands, Viborg, Århus, Vejle og til dels Sønderjyllands Amter, folk fik stor glæde af den. Men det vil man simpelt hen ikke unde dem, man vil overhovedet ikke hjælpe de mennesker.

Så taler man meget om, at det bliver for centraliseret, og at det skal være decentraliseret. Jeg vil gerne lave forslaget om – det sagde jeg også til hr. Jørn Dohrmann – så vi slutter af med at sige, at det også gælder, hvis det er sådan, at folk bliver tilkoblet en decentral vandforsyning. Men næh, nej, det vil man heller ikke. Så er det lige pludselig nogle helt andre undskyldninger, der kommer på banen.

Hvorfor ikke bare sige det, som det er? Man vil simpelt hen ikke være med til det her. Man har solgt de mennesker, som er så uheldige at bo lige dér på den åbne mark, hvor gødsningen måske har været rigelig, og hvor pesticiderne har lettere ved at sive ned i brønden. Det er jo det, det hele drejer sig om. Man vil simpelt hen ikke hjælpe dem. Det har været spil for galleriet. Vi må konstatere, at det bare har været ord, ord og ord, og jeg synes, man skal gå hjem og sige det til de små vandværker og ved de generalforsamlinger, hvor man må opgive ævred, fordi hver enkelt skal af med 40.000, 50.000, 60.000 kr. Det er der mange som ikke kan, og det kan jeg så sandelig også godt forstå.

Det er trist, at man ikke vil være med til det her. Man hiver nogle fortidige argumenter frem mod et forslag, som tænker ind i fremtiden og ikke har noget at gøre med det, som er sket tidligere. Vi må desværre konstatere, at endnu en gang lod regeringspartierne og deres automatiske støtteparti sig drive frem af vanetænkning. Det må vi jo tage ad notam, men det bliver nok ikke sidste gang, vi skal diskutere, hvordan de mennesker kan få hjælp i deres dagligdag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, tirsdag den 13. maj 2003, kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.00
